

מנעול המזוודה ששכח, פתח רחימה את המזוודה והדליק את מכשיר הטלפון הסלולארי שהיה בה.

10. לאחר הנחת המזוודות, וכיוון שהאיר היום חששו נאשם 1 ורחימה לחזור אל הרכב בו הגיעו והחליטו לנגוב רכב בו יימלטו. נאשם 1 פרץ לרכב מסוג פורד טרנויט שמספרו 21-013-58 (להלן: הרכב), אשר חנה אותה עת בקרבת מקום וגנב אותו. נאשם 1 ורחימה עזבו את המקום ברכב ונסעו לרמאללה.

11. סמוך לשעה 7:30, הגיעו נאשם 1 ורחימה לרמאללה, בהמשך לכך, דיווח רחימה לרימאוווי, כי המטענים הונחו והם מוכנים להפעלה.

12. סמוך לשעה 8:30 הופעלו מטעני החבלה שהניחו נאשם 1 ורחימה במכוניות ביהוד כמתואר לעיל. הפעלת המטענים גרמה לשני פיצוצים רבי עוצמה אשר גרמו לפציעתם של שמונה אנשים. שני כלי הרכב בהם הוטמנו המטענים נהרסו כליל, חמש מכוניות נוספות ניזוקו ושלוש דירות בבנין הסמוך לרח' ויצמן 41 ניזוקו.

13. במעשיו האמורים לעיל, ניסה הנאשם 1 ביחד עם רחימה, לגרום שלא כדין למותם של רבים ככל האפשר, ע"י הנחת שני מטענים.

ג. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

ניסיון רצח – עבירה לפי סעיף 1305(1) לחוק. (מספר עבירות)

אישום מס' 4 (נאשם 1 בלבד)

א. העובדות:

1. בתאריך 16.7.01 נעצר רחימה ע"י כוחות הביטחון. זמן מה לאחר מכן פנה לנאשם 1 רימאוווי, המוכר לו כפעיל הארגון, וביקש לפגשו ברמאללה. בפגישה בין השניים סיפר רימאוווי לנאשם 1, כי רחימה הפליל את נאשם 1 בחקירתיו ועל כן הוא הפך למבוקש לרשויות החקירה בישראל ומעתה הוא יתמוך בו ויסייע לו.

2. בתאריך 17.8.01, הסיעו סאמר מותעב ושאדי שורפא, פעילי הארגון, רכב מסוג "סובארו" הנושא לוחית זיהוי ישראלית מזוייפת שמספרה 70-894-86, מרמאללה לירושלים, בו הוטמנו מספר מטעני חבלה (להלן: הרכב). כל זאת, בכוונה להשאירו במקום הומה אדם ולגרום למוותם של ישראלים רבים ככל האפשר. מטעני החבלה הכילו כמות גדולה של מסמרים לצורך הגברת הפגיעה והרס.

3. בשעת לילה מאוחרת התנו השניים את הרכב ברח' הירקנים בירושלים סמוך לבניין מס' 3.

4. לאחר שהתרחקו מהמקום התקשרו מותעב ושורפא אל הטלפונים הסלולאריים שהיו ברכב בכוונה לגרום לפיצוצם, אך המטענים לא התפוצצו.

5. בתאריך 19.8.01, או בסמוך לכך, החליט רימאוווי לשלוח אדם נוסף להצמיד מטען קטן לרכב, אשר יאיץ את התפוצצות המטענים שהיו ברכב. לשם כך, פנה רימאוווי לנאשם 1, וסיפר לו, שהוא מעוניין להטמין מיטני חבלה ברכב החונה בסמוך לרח' יפו בירושלים.

6. נאשם 1 הציע לרימאוווי שיפנה לחברו מוחמד סלאימה (להלן: סלאימה) המתגורר בירושלים ויבקש ממנו להטמין את המטען. רימאוווי קיבל את ההצעה.

7. למחרת התקשר נאשם 1 למוחמד סלאימה וביקש ממנו לפגשו ברמאללה. במגישה ברמאללה ביקש נאשם 1 מסלאימה להצמיד מטען לרכב וסלאימה הסכים.

8. נאשם 1 קיבל מרימאוווי מטען חבלה מאולתר שהוכן בתוך קרטון חלב, והעבירו כטלאימה. כמו כן, מסר נאשם 1 לסלאימה את מספר לוחית הזיהוי של מכונית התופת שהונחה כדי שיאתרה.

9. סלאימה נסע לירושלים איתר את הרכב, והניח תחתיו את המטען בכוונה לגרום למותם של ישראלים רבים ככל האפשר. בעת הנחתו הדליק סלאימה את מכשיר הטלפון הסלולארי שהיה מחובר למטען.

10. בתאריך 21.8.01, סמוך לשעה 14:00 הופעל מטען החבלה שהטמין סלאימה וגרם לנזק לרכוש באזור הפיצוץ.

11. במעשיו המתוארים לעיל, ניסה נאשם 1 ביחד עם אחרים לגרום למותם של ישראלים שלא כדין.

ב. הוראת החיקוק לפיה מואשם הנאשם:

ניסיון רצח – עבירה לפי סעיף 1305(1) לחוק. (מספר עבירות)

אישום מס' 5

א. העובדות:

1. סמוך ליום 27.8.01, פנה רימאוווי לנאשם 1 וביקש ממנו לפגשו ברמאללה. בפגישה ביניהם אמר רימאוווי לנאשם 1 שהוא מעוניין לתת לו מכונית תופת ומספר מטענים כדי להנחם בירושלים בכוונה לגרום למותם של ישראלים רבים ככל האפשר.